

Innst. O. nr. 102

(2000-2001)

Innstilling fra sosialkomiteen om lov om endringer i folketrygdloven

Ot.prp. nr. 64 (2000-2001)

Til Odelstinget

1. INNLEDNING

1.1 Sammendrag

Sosial- og helsedepartementet legger i proposisjonen fram forslag til endringer i folketrygdloven. Forslagene gjelder visse mindre, materielle endringer samt lovtekniske justeringer med sikte på klargjøring og forenkling

Forslagene gjelder:

- Opptreningsinstitusjoner og spesielle helseinstitusjoner (helsesportssentra)
- Avvikling av ordningen med grunnstønad til mobiltelefon
- Overskudd på utgiftsgodtgjørelser tas med i beregning av sykepengegrunnlaget
- Sykepenger til vernepliktige
- Rett til sykepenger for arbeidstakere som mottar vartpenger fra Statens Pensjonskasse
- Opphevelse av unødvendig bestemmelse om attføringsstønad til trening og behandling i godkjent attføringsinstitusjon
- Klargjøring av hvilken rekkevidde en godkjenning som yrkesskade skal ha
- Stønad til barnetilsyn ved forbigående sykdom
- Overgangsstønad til enslig mor eller far
- Sosial- og helseinstitusjoners plikt til å gi rutinemessige meldinger til trygdens organer om innskriving og utskriving av klienter
- Refusjon til arbeidsgiver av forskuttert reisetilskott etter arbeidsgiverperioden.

2. FELLESE REGELVERK FOR OPPTRENINGSSINSTITUSJONER OG HELSESPORTSSENTRA M.M. - FOLKETRYGDLOVEN § 5-20

2.1 Sammendrag

I dag ytes det stønad til opptreningsinstitusjoner etter en forskrift gitt med hjemmel i folketrygdloven

§ 5-22, mens stønad til spesielle helseinstitusjoner (helsesportssentra) gis etter folketrygdloven §5-20.

Det framholdes at opptreningsinstitusjonene og helsesportssentrene ikke er prinsipielt forskjellige, og at de stort sett yter tjenester av samme karakter. Likhetene er så store at departementet mener at institusjonene bør ha lik finansieringsordning.

Departementet arbeider med en ny forskrift for både opptreningsinstitusjoner og helsesportssentrene. Siktemålet er at forskriften skal fastsettes med hjemmel i spesialisthelsetjenesteloven og folketrygdloven § 5-20 slik den lyder etter forslaget.

Det vises til at Stortinget ved behandlingen av Budsjett-innst. S. nr. 11 (2000-2001) sluttet seg til at opptreningsinstitusjonene skal ha lik egenandel. Institusjonene har ikke anledning til å øke den fastsatte egenandelen, og bidragssatsen for 2001 vil derfor måtte variere i forhold til kostnadene ved institusjonene. For helsesportssentrene fastsetter departementet antall kurdøgn, en pris per kurdøgn og godkjenner driftsbudsjettet. Folketrygden dekker de godkjente driftsutgiftene fullt ut.

Departementet finner det ikke hensiktsmessig å gjøre finansieringsordningen for helsesportssentrene gjeldende også for opptreningsinstitusjonene. For å få en lik ordning for alle disse institusjonene ønsker departementet at både opptreningsinstitusjonene og helsesportssentrene finansieres ved at det ytes stønad til drift etter satser som kan variere, og at alle institusjonene skal kunne ta egenandel. Departementet vil beregne stønad for den enkelte institusjon etter den enkelte institusjons kostnadsnivå.

På denne bakgrunn foreslår departementet at folketrygdloven § 5-20 første ledd endres slik at det ytes stønad til opptreningsinstitusjoner og helsesportssentra med hjemmel i den samme bestemmelsen. Endringen innebærer at en felles forskrift kan gis med hjemmel § 5-20 andre ledd.

Departementet foreslår at lovendringen trer i kraft 1. juli 2001. Endringen har ingen økonomiske konsekvenser. Endringen fører til merarbeid for trygdeattesten som i motsetning til i dag også må godkjenne opphold ved helsesportssentrene.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Bendiks H. Arnesen, Inga Balstad, Reidun Gravdahl, Asmund Kristoffersen, Karin Lian og Einar Olav Skogholt, fra Kristelig Folkeparti, Åse Gunhild Woie Duesund og Are Næss, fra Høyre, Annelise Høegh og Sonja Irene Sjøli, fra Fremskrittspartiet, lederen John I. Alvheim og Harald T. Nesvik, fra Senterpartiet, Ola D. Gløtvold, og fra Sosialistisk Venstreparti, Olav Gunnar Ballo, viser til brev fra helseministeren datert 8. mai 2001 hvor det presiseres at forslaget om å innføre felles hjemmel for stønad til oppføringsinstitusjoner og helsesportsentra m.m. ved en felles forskrift i folketrygdlovens § 5-20, ikke innebærer at det innføres egenandeler ved de spesielle helseinstitusjoner som i dag er fritatt for egenandeler. Komiteen har merket seg at det tas sikte på å hjemle forskrift i spesialisthelsetjenesteloven når det gjelder faglige krav til tjenesten og i folketrygdloven når det gjelder økonomisk oppgjør. Komiteen viser til at selv om det innføres en felles lovhomeel for oppføringsinstitusjonene og helsesportssentra m.m., så vil ikke dette bety at en går bort fra prinsippet om å tilpasse folketrygdens driftstilskudd til hver enkelt institusjons oppgaver og opplegg.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil utsette den foreslåtte lovendringen med felles regelverk for oppføringsinstitusjoner og helsesportsentra m.m., jf. folketrygdloven § 5-20, inntil departementet har utarbeidet en ny plan for rehabilitering. Disse medlemmer vil også påpeke at endrede rammebetingelser for helsesportssentrene på linje med oppføringsinstitusjonene må vurderes nærmere før et slikt vedtak fattes.

3. AVVIKLING AV ORDNINGEN MED GRUNNSTØNAD TIL MOBILTELEFON - FOLKETRYGDLOVEN § 6-3 FØRSTE LEDD BOKSTAV D

3.1 Sammendrag

Etter gjeldende regler kan det tilstå stønad til mobiltelefon som spesialutstyr ved siden av stønad til kjøp av motorkjøretøy.

I statsbudsjettet for 2001 (St.prp. nr. 1 (2000-2001) Folketrygden) ble det foreslått at grunnstønad til mobiltelefon skulle avvikles fra 2001. Det ble forutsatt at tiltaket bare skulle gjelde for nye tilfeller. Stortinget sluttet seg til forslaget, jf. Budsjett-innst. S. nr. 11 (2000-2001).

Departementet foreslår at lovteksten presiseres slik at det ikke lenger framgår av loven at det kan gis stønad til mobiltelefon.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks. Endringen ble i statsbudsjettet for 2001 anslått til å gi en netto innsparing for folketrygden på 1 mill. kroner.

4. BEREGNING AV SYKEPENGEGRUNNLAGET ETTER FOLKETRYGDLOVEN § 8-29 - OVERSKUDD PÅ UTGIFTS- GODTGJØRELSE

4.1 Sammendrag

I sykepengegrunnlaget som sykepenger regnes ut etter, medregnes lønnsinntekt og andre godtgjørelser som er resultat av arbeidstakerens egen arbeidsinnsats. Det framholdes at i de senere år har skattemyndighetene kommet til at flere typer naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser gir overskudd som må anses som en del av lønnsinntekten, og dermed pensjonsgivende inntekt.

Prinsippet for fastsettelse av inntektsgrunnlaget for beregning av pensjoner m.m. ved yrkesskade (§3-30) er langt på vei sammenfallende med prinsippet for fastsettelse av sykepengegrunnlaget. Målet i begge tilfelle er å komme fram til det som er den normale årsinntekt på det tidspunktet arbeidsuførheten oppstår. Når antatt årlig arbeidsinntekt på skadetidspunktet skal fastsettes, regnes etter § 3-30 godtgjørelser av midlertidig eller tilfeldig art ikke med. Naturalytelser og overskudd på utgiftsgodtgjørelser regnes med og gis den verdien som legges til grunn ved utligning av inntektsskatt. Departementet anser det rimelig at tilsvarende bør gjelde ved beregning av sykepengegrunnlaget.

Departementet mener at endringen bør gjelde alle typer utgiftsgodtgjørelser hvor overskuddet på godtgjørelsene er å anse som lønnsinntekt og resultat av arbeidstakerens arbeidsinnsats, og foreslår at overskudd på utgiftsgodtgjørelser som blir ansett som en del av lønnsinntekten, og som det betales inntektsskatt av, skal tas med ved beregningen av sykepengegrunnlaget.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks. Endringen har ikke administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

5. SYKEPENGER TIL VERNEPLIKTIGE - FOLKETRYGDLOVEN § 8-46

5.1 Sammendrag

Vernepliktige som blir arbeidsuføre mens de utfører militær- eller siviltjeneste, har rett til sykepenger etter at tjenesten er slutt. Departementet foreslår en endring i § 8-46 for å klargjøre at vernepliktige også har rett til sykepenger ved midlertidig dimittering på grunn av sykdom.

Det foreslås at endringen trer i kraft straks. Endringen vil ikke ha administrative eller økonomiske konsekvenser.

6. RETT TIL SYKEPENGER FOR ARBEIDSTAKERE SOM MOTTAR VARTPENGER FRA STATENS PENSJONSKASSE - FOLKETRYGDLOVEN § 8-49

6.1 Sammendrag

Tilsatte i medlemsvirksomheter i Statens Pensjonskasse utenom staten som blir sagt opp og som det antas vil ha vansker med å skaffe annet høvelig arbeid, kan etter lov om Statens Pensjonskasse § 24 tredje ledd etter nærmere vilkår tilstå vartpenger. Arbeidstakere som mottar vartpenger fra Statens Pensjonskasse har ikke rett til sykepenger ved sykdom etter folketrygdloven § 8-49 på lik linje med medlemmer som mottar dagpenger etter folketrygdloven eller ventelønn etter tjenestemannsloven.

Departementet anser at vartpenger langt på vei dekker de samme formål som ventelønn, og foreslår at vartpenger gir rett til sykepenger etter folketrygdloven § 8-49 på lik linje med dagpenger etter folketrygdloven og ventelønn etter tjenestemannsloven. Departementet foreslår at sykepengegrunlaget for vartpengemottakere settes lik vartpengebeløpet, likevel begrenset til seks ganger grunnbeløpet som er maksimumsbeløpet for dagpenger og sykepenger.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks, og gis virkning også for løpende tilfeller.

Departementet legger til grunn at mottakere av vartpenger som regel ikke vil bli sykmeldt ved kortvarig sykdom. På denne bakgrunn anslås de årlige merutgifter for folketrygden til maksimalt 1 mill. kroner. Endringen vil gi en tilsvarende innsparing for Statens Pensjonskasse.

7. OPPHEVELSE AV BESTEMMELSE OM ATTFØRINGSSTØNAD TIL TRENING OG BEHANDLING I GODKJENT ATTFØRINGSINSTITUSJON - LOV 28. FEBRUAR 1997 NR. 19 OM FOLKETRYGD § 11-7 OG LOV 30. JUNI 2000 NR. 57 OM ENDRINGER I LOV

28. FEBRUAR 1997 NR. 19 OM FOLKETRYGD OG I ENKELTE ANDRE LOVER § 11-8

7.1 Sammendrag

Etter folketrygdloven § 11-7 andre ledd bokstav a og endringslov 30. juni 2000 nr. 57 § 11-8 andre ledd bokstav a gis det attføringsstønad til trening og behandling i godkjent attføringsinstitusjon.

Det framholdes at folketrygdloven ikke setter vilkår for hvor et attføringstiltak skal gjennomføres, men at tiltaket må være godkjent som nødvendig og hensiktsmessig for at det skal kunne utløse rettigheter til ytelser.

Det påpekes at slik lovteksten framstår i dag, ser det ut som det er spesielle rettigheter knyttet til det å være godkjent som attføringsinstitusjon, men at dette er misvisende da status som attføringsinstitusjon ikke har noen praktisk betydning i forhold til rettighetene etter folketrygdloven.

I samråd med Arbeids- og administrasjonsdepartementet foreslår Sosial- og helsedepartementet å oppheve bestemmelsene om godkjent attføringsinstitusjon i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd § 11-7 andre ledd bokstav a og lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover §11-8 andre ledd bokstav a.

Endringen i folketrygdloven § 11-7 foreslås å tre i kraft straks. Endringen i endringsloven 30. juni 2000 nr. 57 § 11-8 foreslås å tre i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Endringene har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser.

8. PRESISERING AV REGLENE OM GODKJENNING AV EN SKADE/SYKDOM SOM YRKESSKADE - FOLKETRYGDLOVEN § 13-2

8.1 Sammendrag

Folketrygden gir visse særfordeler utover det ordinære stønadstilbud ved yrkesskader. For å få slike særytelser må skaden/sykdommen være godkjent som en yrkesskade.

Rikstrygdeverket er tillagt kompetansen til å trefte vedtak etter folketrygdloven, men har adgang til å delegere slik kompetanse til fylkestrygdekontorene, hjelpemiddelsentralene og trygdekontorene. Rikstrygdeverket har med virkning fra 1. januar 2001 foretatt full delegering av avgjørelsesmyndighet i enkelt saker til ytre etat.

Departementet ser at delegasjon av vedtaksmyndighet i yrkesskadesaker kan reise enkelte problemstillinger i forhold til rekkevidden av det underordnede organs vedtak. I enkelte tilfelle kan et trygdekontors godkjenning av en yrkesskade få virkning også i forhold til stønadstyper der trygdekontoret ikke er delegert avgjørelsesmyndighet.

Departementet foreslår en presisering av at et trygdekontors godkjenning som yrkesskade bare gjelder i forhold til de særytelser kontoret har kompetanse til å innvilge. Departementet legger til grunn at medlemmet blir gjort oppmerksom på slike begrensninger i vedtaket. Det legges til grunn at trygdekontorets godkjenning som yrkesskade også skal gjelde i forhold til folketrygdloven kap. 11 selv om trygdekontoret ikke har full kompetanse til å innvilge ytelser etter dette kapitlet.

Departementet antar at man ved å begrense rekkevidden av godkjenningen i saker som er delegert til trygdekontoret, i større utstrekning kan benytte seg av en noe enklere saksbehandlingsprosess i kurante saker.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks. Endringen vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

8.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet, viser til interpellasjon fra Harald T. Nesvik som ble behandlet i Stortinget 2. mai 2001, og der justisministeren uttalte at Regjeringen vil nedsette et offentlig utvalg som skal se nærmere på regler og saksbehandling ved yrkesskader. Det sentrale mål ved et slikt utredningsarbeid vil være å vurdere forenklinger og mer ressurseffektiv saksbehandling samtidig som hensynet til den skadelidte må ivaretas. Flertallet har merket seg at utvalget også blir bedt om å vurdere ulike organisasjonsmodeller, for eksempel om det bør opprettes et oppgjørskontor eller et klageorgan eller en nemnd til å vurdere yrkesskader. Dette skal sees i sammenheng med spørsmålet om å avvikle det tosporedede system.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Høyre, vil avvente utredningsarbeidet og støtter proposisjonens forslag til § 13-2 nytt tredje ledd.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til sine merknader i Innst. S. nr. 222 (1999-2000) til kapitlet om yrkesskadeforsikring, s. 60, der disse medlemmer bl.a. uttaler følgende:

«Disse medlemmer vil også stille spørsmålet om ikke forsikringsselskapenes plikt til å utbetale yrkesskadeerstatning burde utløses av Rikstrygdeverkets vedtak om yrkesskade.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener det er uheldig at flere instanser skal måtte ta stilling til spørsmålet om yrkesskade er inntruffet. Dette

fører til at arbeidstakeren i svært mange tilfeller må føre en kamp med flere nivåer gjennom svært lang tid for å oppnå sine rettigheter fra alle de ledd som skal gi ytelser i forhold til yrkesskade. Disse medlemmer mener at ett ledd i trygdeverket bør ha ansvar for å godkjenne yrkesskade, og at når skaden er godkjent, må alle ledd akseptere vedtaket. En slik praksis vil etter disse medlemmers mening forenkle situasjonen betydelig for den enkelte skadde arbeidstaker, både de som får skaden godkjent som yrkesskade, og de som ikke oppnår godkjenning, og spare vedkommende for ytterligere påkjenninger. Slik disse medlemmer ser det, vil en slik praksis også forenkle og rasjonalisere saksbehandlingen både i trygdeverket og i forsikringsselskapene.

Disse medlemmer viser til departementets uttalelser i Ot.prp. nr. 64 (2000-2001) der det sies følgende:

«I forhold til delegert avgjørelsesmyndighet er vurderingen av dette spørsmålet normalt uproblematisk, fordi godkjenningen bare utløser ytelser som trygdekontoret er delegert kompetanse til å tildele.»

Og videre:

«Problemstillingen kan oppstå i tilfeller der en godkjenning som yrkesskade får virkning i forhold til de stønadstyper hvor trygdekontoret ikke er delegert myndighet. Trygdekontorets godkjenning som yrkesskade kan da gi føringer utover de stønadsområder som delegasjonen omfatter, og vil i så måte kunne stå i motsetningsforhold til intensjonen bak delegering av avgjørelsesmyndighet.»

Innholdet i disse utsagnene indikerer etter disse medlemmers mening at det anses uproblematisk om yrkesskade oftere aksepteres når det kun gjelder utgifter på laveste nivå i trygdekjeden, men at det dersom det skal vurderes om yrkesskaden kvalifiserer til høyere ytelser - må tas andre hensyn. Dette er etter disse medlemmers mening ikke akseptabel praksis.

Disse medlemmer vil derfor gå imot forslaget til endringer i folketrygdlovens § 13-2 nå og fremme forslag om at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget med forslag om endringer som fører til at vedtak om yrkesskade fattes i ett kompetent organ, og at vedtaket er forpliktende for alle som har forpliktelser i forhold til yrkesskade.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem for Stortinget forslag om endringer i lov om folketrygd som fører til at vedtak om yrkesskade fattes i ett kompetent organ og blir gyldig for andre ytelsesgivere.»

9. STØNAD TIL BARNETILSYN VED FORBIGÅENDE SYKDOM - FOLKETRYGDLOVEN § 15-11 ANDRE LEDD

9.1 Sammendrag

Regler om når en enslig mor eller far kan innvilges stønad til barnetilsyn etter folketrygdloven er hjemlet i § 15-11. Gjeldende bestemmelse innebærer at enslig mor eller far som har en forbigående sykdom når stønadstilfellet oppstår, ikke har rett til stønad til barnetilsyn.

Departementet foreslår at det skal kunne gis stønad til barnetilsyn i inntil ett år når forsørgeren har en forbigående sykdom før stønaden er innvilget. Sykdommen må som i dag hindre forsørgeren i utdanning, arbeid og tilmelding til arbeidsformidlingen som reell arbeidssøker.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft 1. august 2001. Forslaget vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning, da det etter Rikstrygdeverkets opplysninger gjelder svært få tilfeller.

10. OVERGANGSSTØNAD. FORHOLDET TIL ANDRE FOLKETRYGDYTELSESR M.M. - FOLKETRYGDLOVEN § 15-14 FØRSTE LEDD

10.1 Sammendrag

Folketrygdloven § 15-14 gir regler om i hvilke tilfeller overgangsstønad etter kapittel 15 skal reduseres fordi den enslige moren eller faren mottar tilsvarende ytelse/pensjon. Etter dagens regler vil ikke overgangsstønaden reduseres eller falle bort dersom den enslige moren eller faren mottar tilsvarende pensjons- eller trygdeytelse fra utlandet.

Departementet mener det er rimelig at overgangsstønaden reduseres eller faller bort i slike situasjoner, og fremmer forslag om dette.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft 1. august 2001. Forslaget medfører en viss innsparing for folketrygden, men det er vanskelig å anslå noe beløp, da det ikke finnes noen oversikt over hvor mange som mottar overgangsstønad samtidig som de mottar ytelse til livsopphold fra utlandet. Endringen medfører ikke administrative konsekvenser av betydning.

10.2 Komiteens merknader

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til sine merknader i Innst. O. nr. 8 (1998-1999) til pkt. 15 om inntektsprøving av alderspensjon ved inntekt i utlandet, folketrygdloven § 19-6, der disse medlemmer gikk imot å innføre inntektsprøving mot inntekt i utlandet. I merknaden er anført følgende:

«Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil uttrykke forbauselse over den praksis som proposisjonen viser til når det gjelder arbeidsinntekt i utlandet i forhold til inntektsprøving av alderspensjon mellom 67 og 70 år, og viser til folketrygdlovens § 19-6 annet ledd der det anføres at alderspensjon mellom 67 og 70 år skal reduseres på grunnlag av inntekt som er pensjonsgivende i folketrygden.»

Arbeidsinntekt i utlandet gir ikke opptjening til folketrygdytelser i Norge og bør heller ikke etter disse medlemmers mening inngå i inntektsgrunnlaget ved inntektsprøving av ytelse fra folketrygden.

Disse medlemmer viser imidlertid til at Stortingets flertall støttet de endringsforslag Regjeringen fremmet. Disse medlemmer mener fremdeles at det ikke er riktig å foreta inntektsprøving av ytelse fra folketrygden med bakgrunn i inntekter i utlandet. Disse medlemmer vil imidlertid støtte forslaget til endring av § 15-14 første ledd for å unngå forskjellsbehandling av ytelsesmottakere fra folketrygden.

11. PREISERING AV AT SOSIAL- OG HELSEINSTITUSJONER PLIKTER Å GI MELDINGER OM INNSKRIVING OG UTSKRIVING AV KLIENTER UTEN HINDER AV TAUSHETSPLIKT - FOLKETRYGDLOVEN § 21-6 FJERDE LEDD

11.1 Sammendrag

Opphold i sosial- og helseinstitusjoner mv. kan føre til at løpende ytelse fra folketrygden skal reduseres eller falle bort. For å sikre rett ytelse gir slike institusjoner etter pålegg fra trygdens organer rutinemessige meldinger om innskriving og utskrivning av klienter.

Ved lov 21. desember 2000 nr. 125 ble folketrygdloven § 21-6 tilføyd et nytt fjerde ledd hvor denne meldeplikten presiseres, jf. Ot.prp. nr. 9 (2000-2001) punkt 10. Det påpekes at forholdet til institusjonenes taushetsplikt ikke ble eksplisitt regulert, men at det var meningen at denne må vike for meldeplikten.

Rikstrygdeverket finner det hensiktsmessig at bestemmelsen om meldeplikt suppleres med en direkte regulering av forholdet til taushetsplikten. Departementet er enig i dette og foreslår at folketrygdloven § 21-6 fjerde ledd suppleres slik at det klart går fram at de institusjoner som blir pålagt å gi rutinemessige meldinger om innskriving og utskrivning av klienter, plikter å gjøre dette uten hinder av taushetsplikt.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks. Endringen antas å ville virke forenkling i praksis. Endringen har ingen økonomiske konsekvenser.

12. UTBETALING AV REISETILSKOTT TIL ARBEIDSGIVER - FOLKETRYGDLOVEN § 22-3

12.1 Sammendrag

Etter folketrygdloven §8-14 kan det ytes reisetilskott i stedet for sykepenger for å gjøre det mulig for arbeidstaker å komme raskere tilbake i arbeid enn det ellers ville være mulig. Dersom arbeidsgiver betaler full lønn under sykefravær som strekker seg utover arbeidsgiverperioden, gir folketrygdloven §22-3 hjemmel til å refundere ytelsen til arbeidsgiver.

Det foreslås at folketrygdloven § 22-3 første ledd endres slik at bestemmelsen også gir hjemmel for utbetaling til arbeidsgiver i de tilfeller der arbeidsgiver forskutterer reisetilskott etter utløpet av arbeidsgiverperioden for å dekke nødvendige ekstra transportutgifter etter folketrygdloven §8-14.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks. Endringen vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

13. FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Kristelig Folkeparti, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Stortinget ber Regjeringen legge frem for Stortinget forslag om endringer i lov om folketrygd som fører til at vedtak om yrkesskade fattes i ett kompetent organ og blir gyldig for andre ytelsesgivere.

14. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og det som står foran, og rår Odelsstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-20 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 5-20 *Opptreningsinstitusjoner og helsesportsentra m.m.*

Trygden yter *stønad* til dekning av utgifter til opphold ved godkjente opptreningsinstitusjoner og helsesportssentra m.m.

§ 6-3 første ledd bokstav d skal lyde:

d) *til tekstelefon* og i særlige tilfeller til *vanlig* telefon.

§ 8-29 andre ledd skal lyde:

Godtgjørelser som helt eller delvis skal dekke utgifter i forbindelse med utførelsen av arbeidet, tas ikke med. Dette gjelder blant annet diettgodtgjørelse, bilgodtgjørelse, verktøygodtgjørelse og smussgodtgjørelse. *Overskudd på utgiftsgodtgjørelser regnes med og gis den verdien som nyttes ved forskottstrekk av skatt.*

§ 8-46 andre ledd bokstav a skal lyde:

a) Sykepenger ytes fra og med dagen etter *dimittering*.

§ 8-49 første ledd skal lyde:

Til et medlem som mottar dagpenger under arbeidsløshet, eller som opptjener ventetid, ytes det sykepenger fra og med den dag medlemmet blir arbeidsufør. Det samme gjelder for et medlem som blir arbeidsufør i et tidsrom da han eller hun mottar ventelønn etter tjenestemannsloven § 13 nr. 6 *eller vartpenger etter lov om Statens Pensjonskasse § 24 tredje ledd.*

§ 8-49 tredje ledd første punktum skal lyde:

Sykepengegrunlaget fastsettes lik dagpengene pr. *uke, ventelønnen eller vartpengene.*

§ 11-7 andre ledd skal lyde:

Stønaden ytes i form av tilskott *til*

- opplæring, trening og arbeidstilvenning ved skole, kurs, bedrift e.l.
- reise og flytting i forbindelse med attføring og nytt arbeid
- dekning av utgifter til medlemmets eller familiens underhold
- andre formål som har avgjørende betydning for å gjennomføre attføringstiltaket.

§ 13-2 nytt tredje ledd skal lyde:

Et trygdekontors godkjenning av en skade eller sykdom som yrkesskade gjelder bare i forhold til de særytelser som trygdekontoret kan innvilge, se § 20-2.

§ 15-11 andre ledd skal lyde:

Stønad til barnetilsyn *gis i inn*til ett år når forsørgeren har en forbigående sykdom som hindrer utdanning, arbeid og tilmelding til arbeidsformidlingen som reell arbeidssøker.

§ 15-14 første ledd skal lyde:

Overgangsstønad etter dette kapitlet faller bort i den utstrekning vedkommende mottar *ytelser til livs-*

opphold fra folketrygden i form av pensjon eller overgangsstønad som gjenlevende ektefelle, alderspensjon, uførepensjon, foreløpig uførestønad, rehabiliteringspenger, attføringspenger eller *tilsvarende ytelser fra utlandet*. Det samme gjelder når vedkommende mottar avtalefestet pensjon som det godskrives pensjonspoeng for, se § 3-19 sjette ledd.

§ 21-6 fjerde ledd nytt andre punktum skal lyde:

De som blir pålagt å gi slike meldinger, plikter å gjøre dette uten hinder av taushetsplikt.

§ 22-3 første ledd skal lyde:

En arbeidsgiver som betaler full lønn for et tidsrom da medlemmet har rett til en ytelse som skal sikre inntekt etter kapittel 8, 9 eller 14, kan kreve å få ytelsen utbetalt til seg. Arbeidsgiveren skal *i tillegg* ha refundert innbetalt arbeidsgiveravgift av et beløp som svarer til trygdeytelsen. *Arbeidsgiver som forskutterer reisetilskott for å dekke nødvendige ekstra transportutgifter etter § 8-14, kan også kreve reisetilskottet utbetalt til seg.*

II

I lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover gjøres følgende endring:

§ 11-8 andre ledd skal lyde:

Stønaden ytes i form av tilskott til

- a) opplæring, trening og arbeidstilvenning ved skole, kurs, bedrift e.l.
- b) reise og flytting i forbindelse med attføring og nytt arbeid
- c) dekning av utgifter til barnetilsyn
- d) nødvendige ekstra utgifter til bolig på attføringsstedet
- e) andre formål av avgjørende betydning for gjennomføringen av attføringstiltaket.

III

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

1. Endringene i folketrygdloven §§ 6-3, 8-29, 8-46, 11-7, 13-2, § 21-6 fjerde ledd og § 22-3 tretr i kraft straks.
2. Endringene i folketrygdloven § 8-49 tretr i kraft straks og gis virkning også når arbeidsuførheten har oppstått før lovens ikrafttredelse.
3. Endringen i folketrygdloven § 5-20 tretr i kraft 1. juli 2001.
4. Endringene i folketrygdloven §§ 15-11 og 15-14 tretr i kraft 1. august 2001.
5. Endringen i lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover § 11-8 tretr i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i sosialkomiteen, den 22. mai 2001

John I. Alvheim
leder

Karin Lian
ordfører

Are Næss
sekretær